

नाराशंस (von नाराशंस) adj. f. ई 1) zum Lob des Mannes, der Männer dienend: मन्त्र Nir. 9, 9. स्तोम (entstellt aus सोम; vgl. RV. 10, 57, 3) VS. 3, 53. f. ०सी गाथा TBA. 1, 3, 2, 6. auch unterschieden von गाथा TS. 7, 5, 22, 2. AIT. Br. 6, 32. CAT. Br. 11, 5, 8, 8. ÂÇV. Gṛh. 3, 3. नाराशंसीश्व गाथिका: JĀĀ. 1, 45. मनुष्यवृत्तान्तप्रतिपादिका श्वो नाराशंस्य: SĪ. in der Einl. zu AIT. Br. n. Bez. von Erzählungen, die freigebige Männer verherrlichen, MÜLLER, SL. 493. — 2) dem Agni Narāçamśa geweiht, denselben betreffend, — enthaltend u. s. w.: सोम RV. 10, 57, 3. ऋच् TBA. 2, 7, 5, 2. Nidāna 4, 8. ÇĀṆḤ. Ça. 5, 16, 9. LĀṬ. 6, 4, 13. So heissen namentlich gewisse Soma-Becher (चमस), bei deren Genuss Worte gesprochen werden, in welchen Narāçamśa erwähnt ist: नाराशंसि सौम-पीथं य द्याम्: VS. 19, 61. सन्नेषु नाराशंसिषु TBA. 2, 7, 4, 3. ÂÇV. Ça. 5, 6, 11, 6. नाराशंसपीतस्य देव सोम ते मतिविद् उमैः पितृभिर्भक्तितस्य भक्त्यामी-ति प्रातःसवने नाराशंसो भक्तः AIT. Br. 7, 34. CAT. Br. 3, 6, 2, 25. LĀṬ. 2, 5, 13. KĪṬ. Ça. 9, 12, 8. 25, 12, 10. ऊतशिष्टा भक्तितप्यायिताश्चमसा ना-राशंसा: SĪ. zu PĀṆĀV. Br. 17, 11, 2. So heissen auch पितरः, weil ihr-er bei dieser Libation gedacht wird, VS. 8, 58. CAT. Br. 12, 6, 4, 33. ऋ° AIT. Br. 6, 16. स° 27. वि° PĀṆĀV. Br. 10, 6, 6. 13, 7, 14.

नाराशर्ष m. N. pr. eines Mannes COLEBR. Misc. Ess. I, 144. Daneben पाराशर्ष.

नारिक (von नार) adj. wässerig; geistig WILS. — नारिका VP. 22, N. 3 ungenaue Schreibart für नाडिका.

नारिकेर m. Kokosnusspalme, Kokosnuss (wohl n.) AK. 2, 4, 5, 34. Suçr. 2, 108, 9. Traik. 2, 10, 16. — Vgl. नारिकेल, नालिकेर.

नारिकेल m. dass. Traik. 2, 4, 40. HĀ. 100. MBh. 1, 2375. 3, 11567. 13, 635. R. 3, 39, 12. 5, 8, 26. 39, 2. Bhāg. P. 8, 2, 11. BRAHMA-P. in LA. 52, 12. ०फल Schol. in WILSON'S SĀṆKHA. S. 64 (तारिकेल). Verz. d. Oxf. H. 92, a, 19. — Suçr. 1, 74, 21. 212, 19. नारिकेलसमाकारा दृश्यते ऽपि हि सज्जनाः । अथ्ये वदरिकाकारा बहिर्ये मनोहराः ॥ ad Hit. I, 87. ना-रिकेलोदक Suçr. 1, 84, 20. 174, 13. नारिकेलज (मय) PULASTYA bei KULL. zu M. 11, 95. Als Varianten führen COLEBR. und LOIS. zu AK. 2, 4, 5, 34 auch die Formen नारिकेल f. und नारिकेली f. auf. Vgl. नारिकेर, ना-लिकेर.

नारिकेलद्वीप (ना° + द्वीप) m. N. pr. einer Insel Vie de HIOUEN-THSANG 201. HIOUEN-THSANG II, 144. Im Text steht नारकीर und नरकी-र, im Index नारिकेल.

नारिकेलकन्द gelbe Möhre NIGH. Pā. — Vgl. नारङ्गपत्रक.

नारी s. u. नार.

नारीक (von नारी Frau) 1) am Ende eines adj. comp.: प्रकृष्टनरना-रीक R. GORR. 2, 109, 22. — 2) n. im SĀṆKHA Bez. einer der 9 Arten von तुष्टि GAUṢAP. zu SĀṆKHA. 30.

नारीकवच (ना° + क°) m. Weiber zum Panzer habend, Bein. Mā-ḷaka's, Sohnes des Açmaka, VP. 383. Bhāg. P. 9, 9, 40.

नारीकल m. und ०केली f. = नारिकेल ÇANDAR. im ÇKDr. WILSON giebt dem f. nach derselben Aut. die Bed. ein aus der Milch der Ko- kosnuss bereitetes berauschendes Getränk.

नारीच n. eine best. Gemüsepflanze, = vulg. नालिता Corchorus cap- sularis Ltn. RĪĀV. im ÇKDr. — Vgl. नाडीक.

IV. Theil.

नारीतरंगक m. Wüstling ÇANDAR. im ÇKDr. — Vgl. नाडीतरंग.

नारीतीर्थ (ना° + ती°) n. pl. die Badeplätze der Weiber, N. bestimm- ter fünf heiliger Badeplätze MBh. 1, 7874. LIA. I, 363. fg.

नारीमय (von नारी) adj. aus Weibern bestehend: यदासीदज्ञानं स्मरति- मिरमंचारज्जनितं तदा सर्वं नारीमयमिदमशेषं जगद्भूत् BHARTṚ. 1, 98.

नारीमुख (ना° + मुख) m. N. eines Volkes im SW. von Madhjadeça VARĀH. Bh. S. 14, 17.

नारीयान (ना° + यान) n. Frauenwagen M. 3, 52.

नारीष्ठा (नारी + इष्ठा) f. arabischer Jasmin (den Weibern lieb) RĪ- ĠAN. im ÇKDr.

नारीष्ठ (नारी + स्थ) adj. etwa zu den Weibern sich haltend, auf die Weiber versessen: गन्धर्वान्यां नारीष्ठान्यां मकाकाकाहूह्यां स्वा- हा ÇĀṆḤ. Ça. 4, 10, 7.

नारुतुद (1. न + रुतु°) adj. keine Wunden schlagend, Niemand ver- letzend MBh. 7, 2763.

नार्ये (wohl von नारी) m. N. pr. eines Sohnes des Bhaṅgakāra HA- RIV. 2079.

नारोपायन m. patron.? PRAVARĪDH. in Verz. d. B. H. 53, 5.

नार्कुट adj. von नृकुट P. 8, 3, 15, VArtt. 1, Sch.

नार्तिक adj. von नर्त gaṇa केदादि zu P. 5, 1, 64.

नार्षत्य adj. von नृपति P. 8, 3, 15, VArtt. 1, Sch.

नार्मत m. patron. von नृमत् P. 8, 2, 9, VArtt.

नार्मर्द m. metron. von नर्मर्दा P. 4, 1, 113, Sch. HARIV. 8019.

नार्मर् (von नृमर्) m. N. eines Dämons: यो नार्मर् सृक्वसु निकृत्तवे पू- ताये च दासवैशाये चार्वकः RV. 2, 13, 8.

नार्मिण (viell. von नर्मिन् oder नर्मिण, welches N. pr. sein und auf narm, narmन् zurückgeführt werden könnte) adj. (f. ई): आ यः पुर् नार्मिणी- मदीदेत् RV. 1, 149, 3.

नार्मिध (von नृमिध) n. N. eines Sāman PĀṆĀV. Br. 8, 8, 21. LĀṬ. 1, 4, 14. 6, 12, 3. Ind. St. 3, 221.

नार्य wohl N. pr.: आ नार्यस्य दक्षिणा व्यञ्छा एतु सोमिनः RV. 8, 24, 29.

नार्यङ्ग m. = नारङ्ग u. s. w. Orangenbaum H. 1143, Sch. ÇANDAR. im ÇKDr.

नार्यतिक्त = अनार्यतिक्त Agathotes Chirayta (किराततिक्त) Don. NIGH. Pā.

नार्षद (von नृषद) m. patron. des Kaṇva: ब्राह्मणेन पर्युक्तासि काण्वेन नार्षदेन AV. 4, 19, 2. प्रवाच्यं तदृषणा कृतं वा यन्मार्षदाय श्रवो अर्धधत्तम् RV. 1, 117, 8. Vielleicht N. eines Dämons: तदिह्वस्य परिषद्धानो अम- न्युव सदेतो नार्षदे बिभित्सन् RV. 10, 61, 13.

नार्ल (von नल) = नल gaṇa ज्वलादि zu P. 3, 1, 40. m. n. gaṇa अर्थ- चादि zu P. 2, 4, 31. m. f. (आ) und n. Traik. 3, 5, 22. 1) adj. aus Rohrschiff gebildet, — bestehend: वन Bhāg. P. 6, 11, 8. — 2) n. ein hohler Stengel, insbes. ein Lotustengel AK. 2, 9, 22. 1, 2, 3, 41. H. 1182. an. 2, 494. MED. I. 28. Suçr. 1, 224, 19. तिल° 32, 13. अञ्जयवादीनाम् VARĀH. Bh. S. 43, 33. (नलिनीम्) मणिनालोज्ज्वलाम्बुजाम् MBh. 2, 88. पद्म° 3, 13567. 5, 487. fg. 6, 2599. 7, 1299. 8, 2261. 12, 6836. HARIV. 2930. R. 3, 22, 25. 6, 91, 16. Suçr. 1, 29, 5. 2, 30, 7. KUMĀRAS. 7, 89. RAGH. 6, 13. MEGH. 74. Bhāg. P. 3, 18, 19. 9, 37. 6, 13, 15. PĀṆĀT. 50, 10. 255, 18. RĪĀ-TAN. 1, 208. Gīt. 4,